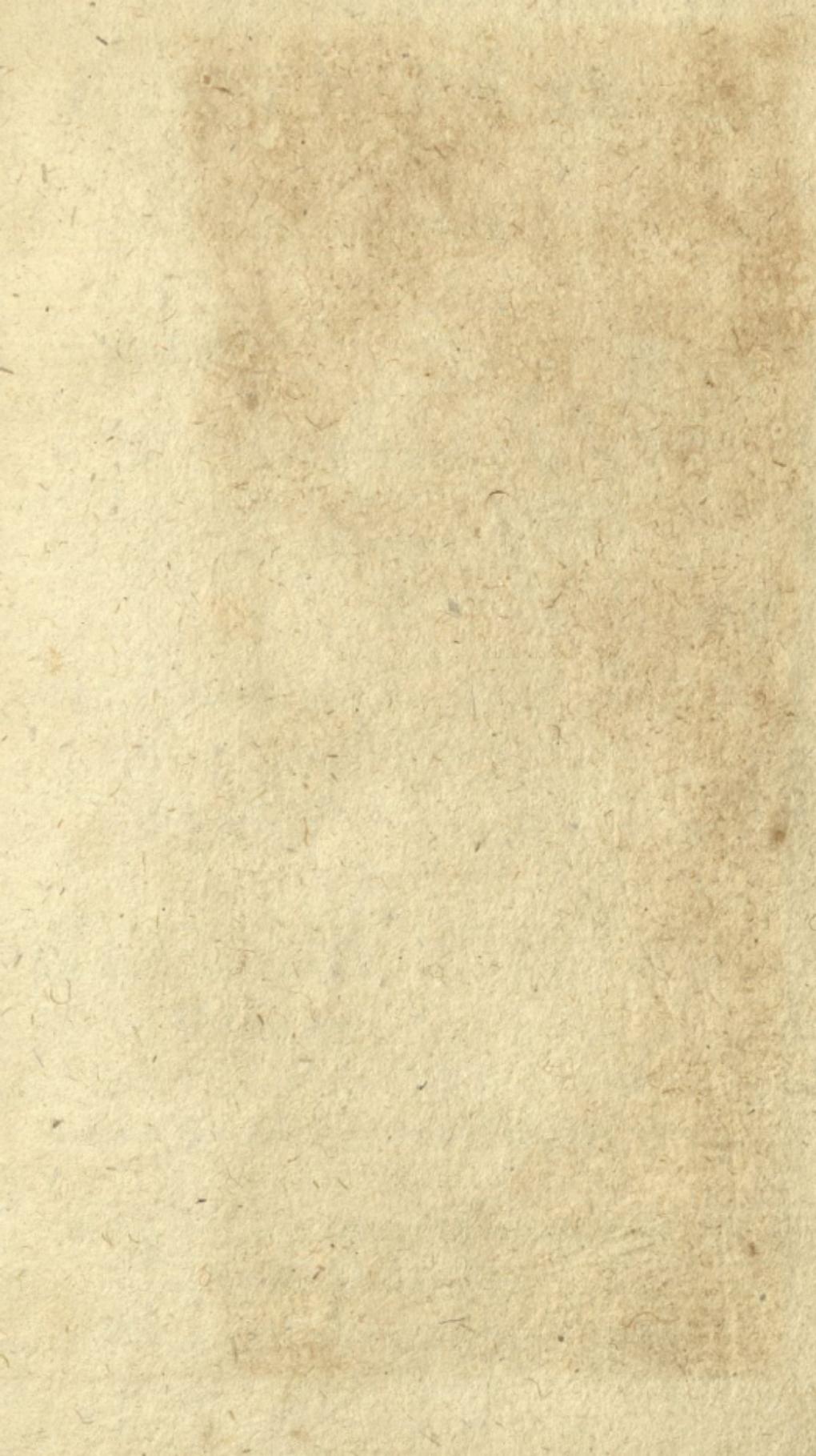

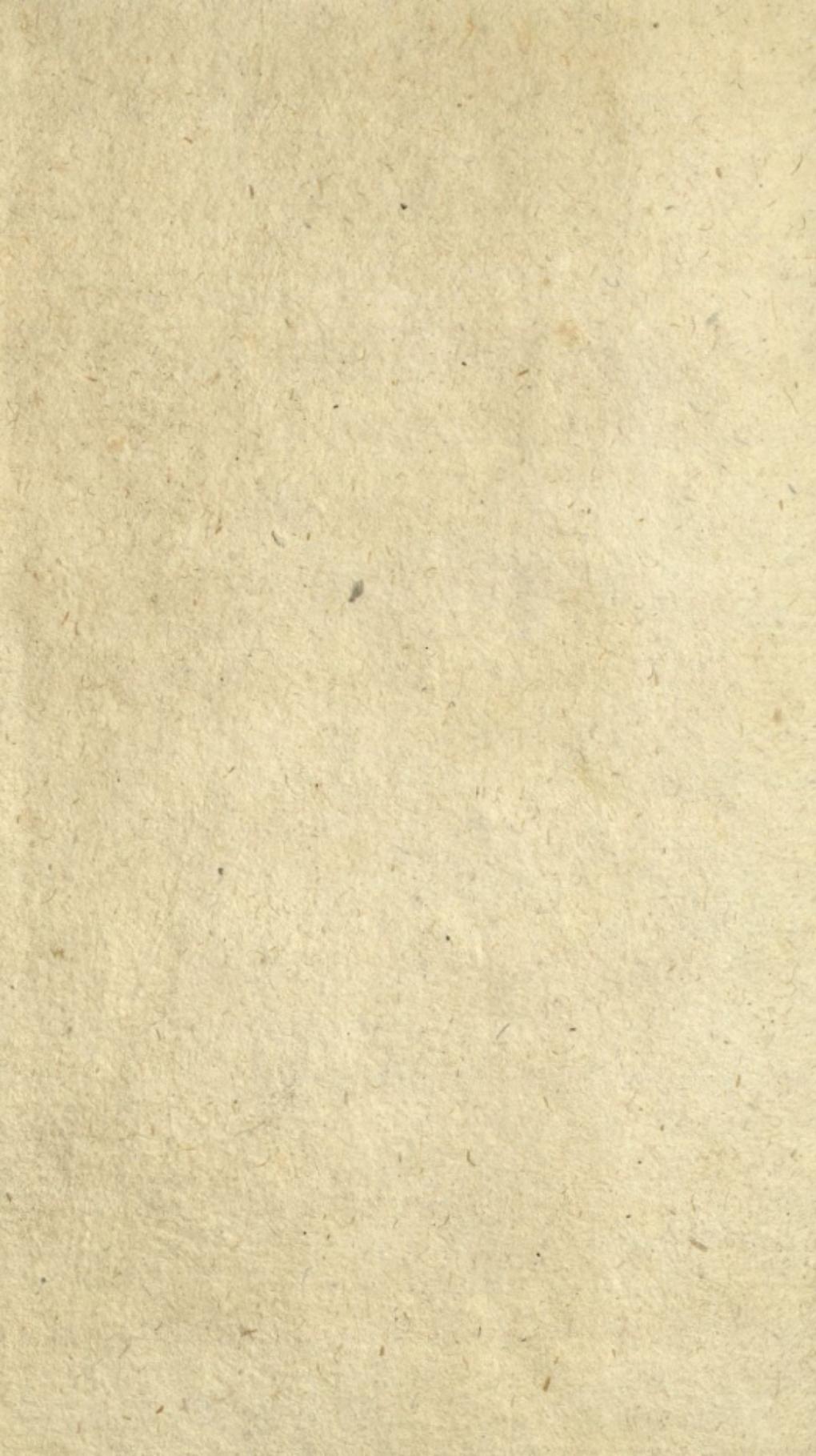
I

C 13149
g 1

~~19052 II C. f. 1. A.~~

~~II C 13149 8~~

SVETE PESMS

za vse velike

pražnake in godove

med letami.

Jih je nekaj zložil, nekaj zloženih
pardjal

Blaž Potočnik.

Ve natis so dovolile milostlve Firut,
Gospod, Gospod
ANTON ALOJŽ
Lubljanske učnof 5. mal. travna 1827.

Ve Lubljanë 1827.
Natisnil Leopold Eger.

»Užite in opominajte se med seboj
s' psalme, s' hvalnema in duhovnem
pesme, pojte Bogu veselja va
svojejših sestreljih.“ Kol. 3, 16.

IN=030004254

Pesma ob sploh pertožnosteh.

I. Jutrena pesem.

1.

Perwäl je dan, žebešala noč,
Vesel in živ sem we;
Dajè nam solnje božja moč,
O, kak' dobrotnav je!

2.

Kdo nam po noči pokoj da?
In kdo za nas skerbi?
Kdo struden'ga močno krepa?
Kdo druga, Bog, ko ti?

3.

Ti hoceš, de se vidmo spet,
Vesele nas žebrid;
De solnje pride nas ogret,
Nam, Oče, preskerbi.

4.

Od tebe pride vse, Gospod,
Ker imaš vso oblast.
O kolko daješ mę dobro!
Zato te pojem čast.

5.

Od tebe, Bog, samo živím,

Od mene náq ne gréš.

O daj, de vselej rad storím,

Karkol me zapovéš.

6.

Z veselém zdej ná dělo grém,

Veselé daje spěch;

Le dobro moram dělat', věm,

In vselej užitit' gréh.

7.

Človečka pred seboj imauš,

Naj, kamor hoqe, gré;

Kar je nad nim, o Bog, požnauš,

Besede in želec.

8.

Če sám le dobrému udan,

Ravnam živim sveto,

Me lube Bog, sám práv kristjan,

Me pekla věst ne bo.

II. Večerna pesem.

I.

Besei nam uas, mi tuda z'niim;

Pretekel dan je spet.

O blagor me! ce prav xivim;

Se ne bojim umret'.

2.

Kdor prav ravna in vse storí,

Kar Ježus zapove,

Ga vesc bolca ne teži,

Ga sane ne strave.

3.

Sprawujem, Bog, se pred taboj,

Kolkrat sem dans grewil.

Odpuste me, Zveliqar me,

K'se za-me kri prelil.

4.

Kar dobraga nad s'boj imam,

Le ti, o Bog, me daw;

De se pregréham ne iždam,

Ko oče me ravnau.

5.

Veliko sem prejel dobroč,
če spet danavnš dan;
Zahvalen boda, o Gospod,
češčen in povikuvan.

6.

Obračat' prav me daj pomoruč
č' darmi, ke jih prejmèm;
De kedar pride zadna poč,
č' veselem umarjem.

III. Оце наш.

I.

V' imen' Boga Očeta,
Sinu ino Duha.

Zapoj zdej duša vneta
Čast trojnega Boga.

Molitev vsę molimo,

K'jo nas je Bog uqil;

Očeta č'no prosimo,

Deb' nam dobrotljav bil.

2.

O Θ̄це наш, в' небесах
Кралијев вѣкомај;
На душах и телесах
Нам милост својо дай.
Най боде посвећено
Пресвето твоје јме;
Светија не nobено,
Вса чест ти вѣчно гре.

3.

Краљевство твоје приде
По наша смртја к' нам;
По твоји вољи се зида
На земље, какор там.
Дай нам vsakdan'га крхка
За душо и тело;
Повлачима свет'га Духа
Де нас разсветлил бо.

4.

Одпусти нам slabоста
И грехи, к' јих stormo;
Сеј братам по должноста
Туд' ми одпуштамо.

Ne vpele nas v' skušnave;
Od greha rewe nas;
In daj nam misle prave;
Te lubit' včaspas.

IV. Zahvalna pesam.

I.

Hvala bod' Gospod Bogu,
Vse stvari ga zdej molite!
Stvarnka dobrotnka,
In očeta ga častite!
Kerub, Seraf mu pojo,
Hvala zemla in nebo.

2.

Svete, svete, svet' Gospod!
Vse je polno tvore hvale;
Trume zvolenih, o Bog,
Včuno čast te bodo gnale.
Vsę svetnika te časte;
Vsę pravijnu te æele.

3.

Чејен боде тројна Бог:

Фиде, Син и ти Дух света.

Цркве твояе наук веши.

Морамо звесто вјерјете;

Јесус Kristus, божји Син

Је запустил га в' спомин.

4.

О прелуб' з велијар наш,

Колка је љубезан твоя!

В' грехе сам бил закоран,

Ревна је bla душа моя;

Ти па prideш k' нам на свет,

Смарт, рјекал и грех затрет.

5.

Чејна Бог, и краљ небес

Се понижа брат наш бите;

Нам јиви и нам умерје,

Нам небеса заслуѓите.

Нега света речна кри

Нас очисте все људи.

6.

Na desniχji bθeji zdej
Ga we jmamo pomocnika;
Sodna dan ga greunek bo
Videl ojstraga sodnika.
Milost , greunek , le dobiw ,
Dokler we na svet' xiviu.

7.

Ježus bod' usmiljen nam ,
V' službe svoji nas ohranə :
Kri se svøjo dal za nas ,
Grehi končaj , per nas ostane .
Pešaj naše duše v'raj ,
Delež zvolenstv nam daj .

8.

Svoje ljudstvo sræuno stor' ,
Zdej in vselej nas obvara :
Obdaruj in povikuj ,
In zveličaj svoje stvara :
Hvalo homo pele tə ,
Tukej in ve včnostə .

! salin 9. saj sijam
Milostləv nam boda dans,
Pota v' grehe nam zagrada;
Svetə in prelubə Bog,
Daj de stormo dobro rada.
V' tebe upamo vsak čas,
De ne boš zavergel nas.

V. Pesem par s. maw.

Par začetke.

1.

Pred Bogom pokleknimo,
Povzdignemo srce;
V' nebesa zdej poulimo
Vse misle in žele.
Ta dar presvete mawe
Sprejme od nas, o Bog!
Naj zbrise grehe naše,
Naj varje nas nadlog.

2.

Mi gremška spoznamo,
Žalile smo Boga,
O, težko jest imamo,
Pokoja nam ne daje.

Marija, vsa svetnika!

Pomoča prosimo vas;
Smo gresnaka velika,
O Kriste, usmil' se nas!

Gloria.

Bogu, bod' uast in hvala!
Na zemlje mir ludem;
K' je milost božja dala
Ruvene nam stvarem.
Bog, hvalo te pojemo,
Peruel se grehi odvzet;
Te slavo, uast dajemo;
Ti sam, o Bog, se svet.

Evangeli.

Bog sam nam oznanjuje
V' življenje strečno pot,
Tamočto razsvetluje,
Nas varje gresnaki zmot.
Kristjanje, posluwajmo,
Kaj Jezus nas uči;
Po nem se vsa ravnajmo,
De vsak sveto živi.

Vera.

I.

To verjem, Bog nebewke,

De ti se stvarnek moj;

Odrewil rod ulovewke

Je Sin edina tvoj.

Svet Duh per nas prebiva,

Od Jezusa poslan;

Pomoq negovo vekiva

Na svete vsak kristjan.

2.

Kar se, o Bog, oznanil,

Kar je tvoj Sin uqil,

V' katolicka ijerkva hranil,

K' je zano kri prelil,

To verjem vse resniquo,

Le, Bog, pomoq me daj

Xivete tud' praviqno,

De pridem v' svete raj.

Darovane.

I.

Sprejme Bog, Oče včuna!

Od nas prejste dar,

Ga gresnike nesrečna

Damo na tvoj altar;

Za svoje hudobije,

In ħelaga sveta;

Naj nam jih čisto zmije,

Nam tvorjo milost da.

2.

Ponižno vse poučimo

Ta svete dar v' nebo,

Gospod Boga prosimo,

De mu prjerjeten bo;

De naj mu bo včenje,

Spodobna včuna čast;

De dušam da živlene,

In ħelku bokji rast.

S a n k t u s.

I.

Svet, svet, svet Bog nebeske!

Oblast imav čez vse;

Ves svet, in rod človekse

Te hvalo čast dajè.

Naj vedno hvalen bode!

Češen in povikovan,

Odrewst vse narode

Od Boga nam poslan.

2.

Vse cerkve poglavarja

Se spomne, o Gospod,

Tud ukosa in cesarja;

Ohranę jih povsod.

Ti voda vse kristjane,

Ti, našti duš pastir,

De bojo tebe vdane,

Jim daj nebeske mir.

Po povzdigavane.

I.

O angelji, hajte,
In pridate Ž' nebes!
Ž' nam' svetę kręh molite;
Ne veq kręh, Bog je res.
Poçutkam vseim tělesa
Je Jezus tukej skrit;
Deb' skorej uſe v' nebesa
Ga gledat in qastit!

2.

Ti Jezus, se usmile
Duš bratov in sestrič,
De bojo mir dobilę,
Odrewę jih iž vič.
De gremo k' teb' prebivat,
Nam gręsnękam tud' daj;
Nebewko luq učivat
S' svetnike vekomaj.

3.

Nau duhi, o Bog, ta pøje:
Чеџен bod' Øqe ti;
Kralestvo pride tvøje;
Naj se, kar uew, zgodi.

Daj nam naš kralj, jed zdravo;
Dolge odpuste nam;
Ne vpele nas v' skušnavo,
Otme sovraženekam.

Med s. Ob hajilam.

1.

Moj Ježus! tebe všeite
Iz srečja res želim;
Pa k' teb' ne morem prite,
Ker tolkokrat græsim.
Opera dušo mojo,
Slabost nene vsew;
Pokaz milost svjajo,
De v' duha v' mene græw.

2.

O Ježus! k' mena pride,
Prežena grehov noč,
De duša moja vide
Dobrote tvrje moč.
Ostan vedno v' mena,
De dušo me živiu;
Z manoj se terdno sklen,
Me srčnega storiu.

Per kōnje mawe.

Svet dar smo dokončala,

Odpela ɻast Bogu;

Očetu darovala,

Negovaga Sinu.

Mərtvam in ɻivem sprava

Za grehe naj bo to;

Naj nam bo vsem ɻastava,

De pridemo v' nebo.

VI. Pesam pred pridago.

I.

O Ježus, duša moja

Je ɻečna sliwat' te;

Ker le beseda tvoga

Rəsnija včna je;

Oznanę nam povele

Nebeskoga Boga,

Kristjanam vse vesele

In včno srečo da.

2.

Tvoj nauk nam temnoto

Duuw nauzli razsvetli,

In pamet slepoto

Z'resnijo razjasni.

Slep ulgovsek sam od sebe

Ne ve, kaj je hudo,

In dobraga brez tebe

Spoznal nekol ne bo.

3.

Beseda tvaja kaže

V'nebesa pravo pot,

Чe nawa pamet lase,

Nas ona varje zmot.

Le ta nam da spozname,

De videmo svetost;

Odverne greuno djane,

Podpira nam slabost.

4.

Pa ojstra je, bolca,

In duuo v'zeivo skli,

Ognena je, goreca;

Pa vander tud hladi.

Poterde vero nauo ,

Podpira jo povsod.

Daj vselej nam to nauo ,

Te prosimo , Gospod.

5.

Je ḡewnek marsakterę

K' nesrečę svoj' golfan

Miru ne iše v'vęce ,

Tęci v' pregręchi' ęaspan.

Ti k' duwa ḡew ęaspanę ,

Tęr ḡewneka ębudiw ;

Mu reqeš : ḡewnek , vstanę ,

De vęqno ne ęaspis̄.

6.

O deb' beseda tvaja

Ne vtihnela nikdar !

O daj , de duwa moja

Prejema ta tvoj dar.

Daj v' križeh , daj v' skušnayah ,

V' skarbch ga , Bog , nam daj !

Nas veseli v' tečavah ,

Nas pele v' vęqne raj.

VII. Pesem od pokore.

1.

Večno srečno je živlene,
Če je greha zadolžene
Lube Šope te odvzel,
Te otroka spet sprejel.
Greha rane nam začel,
Milost, o Gospod, dodela;
Milost prose za dolge
V' grehiski žalostno serje.

2.

Oh, pogosto res sem padal,
Vedno greh na greh nakladal;
Grehov več, ko lás imam,
Oh grasil sem, sam spoznam.
Greha rane i. t. d.

3.

Žalost, groža me obdaja,
Strah po udahi me sprehaja;
Mir je zginil iz serja,
Greh vesela več ne da.
Greha rane i. t. d.

4.

Згинала толаѣба твоја ,
Ка јо да лубезен твоя ,
Кјер sem se бреѣ vs'ga strahú
Твоя'га imenval sinú.

Грешка ране i. t. d.

5.

Ал' ме тоџев туд զաւրցа ,
Че в' лубесна զдеј գօրցа
Теб' мој дуխ облубо stri
In se грешка спокори.

Грешка ране i. t. d.

6.

Не правіկнага оздравет ,
Ле զгублен'га к' себ' пэрправет ,
Տշկно najden'га објет
Pridew iз nebes na svet.

Грешка ране i. t. d.

7.

Magdaleno pred nogама
Videw զdiհеват' s' solզама ,
Videw jokat' tam na tlch ;
Odpustiw ji velez gresh.

Грешка ране i. t. d.

8.

Че је з срънo здеj залујем ,
Ангелије развеселујем ;
Ме в' пријатла спet sprejmó ,
Че имам солзно окó .

Грешка ране и. т. д.

9.

Стріт' покоро сэм оdlawal ,
Ти па , Оце , сэ запашал ;
Твояji је з де вбезим
Се побошват' преj зелим .

Грешка ране и. т. д.

10.

Данс је дан спознатъ змoto ,
Данс ме вабеш грешно срото ;
Данс туд кличе речна ствар ,
Не заверзя је некар !

Грешка ране и. т. д.

VIII. Pesam od s. Obhajila.

I.

Luba duwa, zbudə se,
Lej, kaj bow prejela!
Jezus se te sam dajè;
Bodə ga vesela.
Naj se zdej odpre seriję,
Kral qasti sam v' nega grę;
In ponikaj se do tal,
Stvarnek se t' bo vžitę dal.
O, zares presrećna dan!
Stvar Boga smę vžitę!
Zdej premislę prav, kristjan,
Kakuən moraw bitę.

2.

Skrina bøęja je bala,
Prav lepo storjena;
Iz nar dražjiga lesa,
3' zlatam obložena.
Ker levitę jo neso,
3' glasnem petjem vsę pojo;
David ves je bil vesel,
Poskakval pred no, in pel.

Al' sər̄je je danas več,

Ko je skrina bila;
Sr̄ce te tvōje ni ižreč',
K' se te bo ʒgodila.

3.

Jezus, lub Ʒveliqar moj,

V' men' sər̄je trepče;
Mislam: oh kaj bo ʒ'manoj,
Vrednost včyne ječe?
Ti pa k' seba me ʒeliš,
Lubežnivo govoriuš:

Pridę k' menę, jej in pi
Mene sam'ga, mojo kri.
O jež slaba, reyna stvar,
Tebe kdaj prejete
Ne predəržnil b' se nikdar;
Ti pa ʐew imęte.

4.

Tukej pred teboj kleuim,
In se poniešujem;
Tebe vreden bit' ʒelim,
Milo v' te ʒdihiujem:
Milost svōjo mə daruj,
Mene slab'ga poterduj;

Душо твојо покрепај,
Вечно умреће ји не дай.
Ревен үловек и убог,
Брез ротоџа твоже
Сам не morem iž nadlog
Решит' душе сноже.

5.

Дай мѧ тәрдно статс тоц,
Varј me v' skušnavaх,
De premagam греха поц,
Реша me v' teжаваһ.
Дай se vредно вжите спет,
Кедар bom զариџал svet;
Prite k' teбз vә nebo,
Луба Језус, дай мѧ то.
Кер te тukej vәживат' smem,
Дай мѧ умреће sreцно;
De v' vesеле твоже грем,
In te vәживам вечно.

IX. Vero, upane in lubesen.

1.

Živo verjem, trdno upam,

Serqno žubit' te želim.

Daj, o Bog, tvoj glas sprejetę,

Zmotam pa serqę zapretę;

Sej iž rok dobrote tvofje

Je prwlo živlene moje.

Vero, upane povikwaj,

De v' lubesne ves gorim.

2.

Živo verjem i. t. d.

Če tud nqel svet v' zmoto žájde,

V' tebe se resniqa nájde;

Teb' ni skrit'ga, Bog presvetę,

Brež skrabi te smem verjetę.

Vero, upane i. t. d.

3.

Živo verjem i. t. d.

Tri prwone so v' skrivnostię,

Le en Bog ve svof' svetostę;

V' bistvę so moqi enake,

Hudne dela so od vsake.

Vero, upane i. t. d.

4.

Хијо верјем и. т. д.

В' тебе, Оце, на вишавах

Бом заупал ве текшавах;

Твоя рока ме подпира,

Че ме свет, пекел затира.

Веро, упани и. т. д.

5.

Хијо верјем и. т. д.

Јесус, твое одгашене

Наж ме варје в' погублене;

Је небеса одкленило,

Упани нам утврдило.

Веро, упани и. т. д.

6.

Хијо верјем и. т. д.

Ти ме, света Дух, подпирај,

Страх ве скија ме затирај;

Де се утвржен не праганем,

Хију је Јесусов останем.

Веро, упани и. т. д.

7.

Христо верјем и. т. д.

В' тебе, Бог, се веселите;

Тебе вѣкомуј честите;

В' добрѣх делахи хоџем расте,

Тебе в' всѣх реџех до пасте.

Веро упаке и. т. д.

8.

Христо верјем и. т. д.

Теба хоџем звест остате,

Свет нај јеуга ме кончате;

Ле до тебе ћем хатате

Ин з'веселем саслам рете:

Луба Оце, тебе лубат,

Тебе лубит' хре пеним.

9.

Христо верјем и. т. д.

Кедар ура-ме одбие,

Ин ме тене гроб закрије,

Ко трохливост је в' раздере,

Над се в' мојим саслје bere:

Луба Оце, тебе лубат,

Тебе лубит' хре пеним.

X. Pesam pred s. reunam
telesam.

1.

Prida molat, o kristjan,
Od lubezne bvezje vegan,
Kjer je Jezus v Zakramenta
Iz lubezne dan.

2.

Tukej so svete ruci:
Jezusa telo in kri.
Duwa, ktera nega vekiva,
Se ne pogubi.

3.

Bod' vecjen Odrzenik,
Va nadlogah pomozenik;
Svofjim vernam, teba zvestam,
Varhi in uzenik.

4.

Posvezuj nas ti zarces,
Chuda polne krah 'z nebces;
Ti otmes nas od nevarnosti
Duw ino telces.

5.

Spokorjena daj solže,
Grehov žbrius nam dolge;
Vera, upane, ljubčen
Naj ve nas gore.

6.

Kedar umarje telo,
Vžemę duwe ti v'nebo,
De se bomo veselila
Vekomej s' təbo.

XI. Pesam pər zegnə

Per pravam.

Vse ponično počastimo
V' Zakramenta Ježusa;
Na kolenshi ga molimo,
Svofiiga Žveliqarja.
Na altarji on stanuje,
Če ga tuda videt' ni;
Ktiva vera nam spriguje,
Kar ne videjo oči.

Par drugam.

Vse stvari naj mu pojéjo
Svet'mu trojnamu Bogú;
Naj Quetu qast dajéjo,
Naj zahvaləjo Sinú;
Svet'mu Duhu, kir se 'shája
Od obch od vekomej,
Naj se qast in hvala dája
Véque qase, kakor 3dej.

Pesma ob godovah med
letam.

I. Adventna pesem.

Vi, oblake, ga rosite!
Alz zemla naj ga da,
Ve, nebesa, ga poulite
Skor' Zveličarja sveta;
Milo so ljudje zdihvala,
V' grehah in v'temə jeqala;
Bog je bil zemlo preklet,
Greh nebo qlovečku vzel.

2.

Opče se nebęwke vsimile,
Vidę tolko bolequin;
De bę se ludje rewile,
Se ponuda včvna Sin.

Dvižo Gabrijel pozdrava,
In Marija čista prava:
Lej, pokorno je serije,
Karime Bog 3dej 3arova.

3.

3godba sveta in vesela!
Nam odklene vsam nebo:
Lej, deviža je spočela,
In beseda je meso!
Pred Gospoda pokleknimo,
Nega milost 3ahvalimo;
Blagor teba grewna svet!
Ježus pride grch odvzet.

4.

Bratje! dōsts ec je spana,
Glas nebęwka kliqe nas;
Dan se bliže, noq odgana,
3dej perhaja srečna čas.

Odvarejimo vso hudo bo,
Oblesenimo pa svetlo bo.

De preide greshov poz,
In nas voda bvezja poz.

5.

Ne zelimo več pregrewno,
Svet' apostol nas uči:

Ne nezisto, ne rožrewno,
Nevoužlivost naj beki.

Naj se vsak pred nim ponika,
Kterga prihod se nam blika;
De bo s' čistem sertjam vsak
Le Zveličarju enak.

6.

O Zveličar! pride skorej,
De se spolne, kar zelim,

O, pernes mož od zgorej,
De se čisto spokorim.

Ti pernes mir nebeuk,
De ga vživa duh ulovuk,
Daj, de pridem sodne dan,
Med ovje, na desno stran.

II. Pesem za svetega veka.

I.

Kar je že dolgo zelel svet,
Naj se dopolnuje,
Održenik, Marije svet,
Se silno ponikeuje.
Pastirjem angelje pojo,
Vesele parnesejo;
Peruel Zveliqar na zemlo,
Za to mu čast dajejo.

2.

On, Bog, ima čež vse oblast,
Pa vendar, lej hrične!
Zakril je z měsam svifojo čast,
Ozdravet' nas v' bolezne.
Nebesa vse so nega dom,
Pa hoče v' jasla prite:
De vsaj prevzeti ne bom,
Me mora to učit.

3.

Le greh Adamov ino moj
Ga je na zemlo spravil;
Održat' svet se je najloj
Med gremake postavil.

Iz sərja z' angelja bom pel :
Bogu qast po viwaval !
De nas je grawneke sprejel ,
Zvesehil v' vseli težaval .

4.

O Ježus , moj Održenik !
Sərje te hvalo pøje ,
In preden se sərdit sodnik ,
Posluwaj prøwne moje :
S' pastirji pred teboj kleqim ,
De me ne bow pogubil ;
Le tebe jaž lubit' æelim ,
Ker se me ti pred lubil .

5.

Za mę ss se naijoj rodil ,
In hoqeš zamě vmrcta ;
O daj , de veq ne bom grawil ,
O daj sveto æiveta !
Snjer vse žaston za mę tærpiw ,
Žaston bow zamě križan ;
Чe me v' slabostz zapustiw ,
Sam vekomej poniezan .

6.

Pa, Ježus, milost le me daj,
Ne bom Boga požabil;
Pewel bom k' teba v' svetę raj,
Kę se me van povabil.
Posluwaj, verno kristjan!
Bogú se daňs zahvalis;
Održenik nam je poslan,
De bomo s' nim kralvalis.

III. Božiqa pesam.

Poglejte! qudo se godi!
Kaj more nek' to bite?
Nebeske dan o polnoći!
To more kaj pom'nita.
Lej angela pred name stat'
Luq svetla ga obsega;
Od grože moram trepetat'
Povějte, kaj bo 'z tega?

2.

Tako pastirji govore ;
Pa angel se oglásə :
Vesele ožnajujem le ,
O srčnuš , srčnuš učasə !
Zveliqar se nələj rodi ,
Ni treba nək se batə .
Je vbožen , v' jaslenjalı leži ;
Lahko ga je požnatə .

3.

Zasliwažo nebeukalı trum
Častit' Boga na neba ,
Vesele mu ženejo wum ,
De svet otme v' potreba .
Nəh petja glas razlega se
Veselo po virjavah :
Mir vam , ka svete vole ste ,
Bogú učast po viwavah .

4.

Pastirji se razveselę ,
Ko sliwjo to novijo ;
Do Betlehema hrepene ,
Spožnat' želę resniijo .

Pogledat pojmo, pravijo,
Kar angle so rekla;
Tekó in se ne vstavejo,
In k'jaslem so pertekla.

5.

Tam dete vgleđaj lepo,
De ne se moq nagledat',
Tak lubo, in tako sveto.
Eele mu dopovedat',
De lubojo ga iž serija,
De vse ba radə dale;
Nauke vse, ketere da,
De bojo spolnovala.

6.

Tud mi 3dej k'jaslenjam pojmo,
In bod'mo ga veselz;
Zahvalo, qast Bogu dajmò,
De smo pomoq prejelz.
Poždravljen bod', 3veliqar moj!
Vsak reñs sam par seba,
De se parwel do nas nasiñoj,
De bomo mi par teba.

IV. Pesem za novega leta dan.

I.
Kak hitro nam naš čas běží,
In v'dolgo včelnost zginé;
Naj človek tud vesel živi,
Vše časno hitro mine.

To mislamo danauné dan,
Kjer je čas leta dokončan;
Naj nas to v'serije gine.

2.

Nabrat' za včelnost se blaga,
Nam Bog čas dodeluje;
Pa v' grehah iújemo sveta,
To věst vsam očituje.

Grewile smo tolkrat v' nebo;
Pa vander nam naš Bog za to,
Dobrote povraćuje.

3.

O Bog, kteř' se in kteř' se bil,
Bod tebe hvala pěta
Za dobro, kar se nam delil
Vše čas končan'ga leta:
Za zdravje, srečo, sladke mir,
Za vsajega vesela vir
Te hvala duwa vneta.

4.

O daj de srečno leto bo,

Ker smo ga dans začela,

Potrdi nas o Bog z močjo,

De homo teb' želela.

Ti varješ nas, nam srečo daš,

Če nas veš serželi, Bog, poznauš,

De smo modrost želela.

5.

Pomagaj nam, nebevki Bog,

To leto prav končatš,

Obvaru revne nas nadlog,

Daj moč se prav vojskvate.

De kader mine kratke čas,

Pokličeuš k seba v' včenost nas,

In se nam daš vesivate.

V. Pesam v' praznak razgla-
wena Jezusa Kristusa.

I.

O kdo bæ dans vesel ne bil,
K' mu pride tolka sreća?
Boga hvaleno ne uastil,
Ker jena temna jeća?
Ludje so v'tme hodile,
Svetlubo so dobile;
V' dææele smertne senje
Se svets luç.

2.

Pastirjem angel is nebá
Mesija oznanuje;
Poslana zvezda od Bogá
Neverne razsvetluje.
K' so modra jo spožnala,
So se za no podala;
Æelele so uastite
Zveliqarja.

3.

O vstans 3dej , Jeruzalem !

Bod mesto razsvetleno !

Ozra se v'srečna Betlehem ,

Kaj ta je tam rojeno !

Lej ptujta od izhoda ,

He išejo Gospoda :

Povsje , kje je rojen

Častliu kral ?

4.

Na tanko se spolnuje 3dej

Nebesko prerokvane ,

Prerokov bøžjih vekomej

Resnično oznanvane :

De pridejo kamèle

Iz jutrove dežele ,

3lata , kadila polne ,

Gospodu v' dar .

5.

Povzdigna , mesto , 3dej oči ,

Lej , ludstva so se sbrale

Od poldne in od polnoči ,

Se bodo k' teb' podale .

Kralestvo ta bo dano,
Bo vse človečtvo zbrano;
Mesija, kral nebčwke,
Bo kraleva.

6.

Ker se je dans nebčwka luq
Kristjanam parkazala,
Pernesla nam nebčwke kluq,
In krala nam poslala;
Mu serja parnesimo,
Poniæeno ga prosimo,
De v' serjeli naj kraluje
Na vekomej.

VI. Pesem od presvetega
imena Jezusa.

1.

Vse poniæeno pokleknimo,
S' qistem serjam poqastimo,
Sveto jme qež vse imena,
K' se mu vklanajo kolena,
Kterga vse stvari qaste:
Sveto Jezusa imę.

2.

Iz nebes nam je poslano,
Nam v' zveličanje je dano;
Drugو jme na něčem světě,
Nam ne more grěha vžetě;
Le kdor to jméno časti,
On nebesa zádobi.

3.

Kedér grěněk omádluje,
In se v' grěchě pogubluje,
Kdo mu zbríše hudobije?
Kdo negovo dušo vmlije?
Naj zdihiuje le srčno,
Ježus ga oždravil bo.

4.

Kedér nas na pot' svetostě
Záděrajejo slabostě;
Kedér pridejo skušnave,
In sovražněkova zmotnave;
Tak premaga srečno vše,
Komur Ježus mož dajě.

5.

Naj nas tvøje odrewene,
Vse perpele va æivlene;
Bode Jezus naše æele,
Bode æalostnem vesele;
Va britkost vsa sladkost,
In v'slabost vsa krépkost.

6.

Kedar žadna ura pride,
In se za-me qas ižide;
Stoj mæ, Jezus, ti na stranæ,
In ve gnadæ me ohranæ,
De v'nebæsa poliat m,
Tebe vekomej qastim.

VII. Pesam za svæqnaqna
praznek.

I.

Utirdeset' dan od poroda
Qista mate v'tempel græ,
Nese Sinka pred Gospoda,
Kakor Možes zapove.

2.

Ч'му се үистост оциψијеш,
Маде~~ка~~ ga v' teba ni?
Је~~з~~ијса Bogu darујеш;
Sej je on Bog vsah stvari?

3.

Simeon se v'seriја vпсема,
Hvala in үasti Boga,
De 3величарја objема,
Judov үаст in luq sveta.

4.

Zavol tega tvожга Sina
Te, Marija, үака meц',
Silna serуна boleçina,
Halost, de je ne iзгрец'.

5.

Kristejanje! dans vземимо
Svetlo sveçjo vsa v' rokó;
Svøje serуа tud prегимо,
De Boga lubit' заçno.

6.

Lube Ježus, ti svetloba!

Boda vědno naua luq,
De ne spačs seří hudoba,
Tebe lubit nas nauq'.

7.

De nas poq sveta ne zmote,
Vode ti za roke nas;
Svets nam po těmnam potę,
Ražsvetluj nas vědna čas.

VIII. Pesem za pepelnico.

1.

Kristjanje, pøstnø čas

Se nam ožnanuje,

Matø øerkav kliqe nas,

K' Bogu napeluje.

Grévnøk, vørnø se nažaj!

Ker se gréhu vklanaø;

Bog te kliqe: oh žakaj

Mene ti preganaw?

2.

Bog ! kaj hoqeš , de sturim ?

Hitro se oglass ,

Spokorits se æelim ,

Ob parjetcem qasa .

Daj parpravleno serije

K' tebe se podate ;

Daj me gremnaku solze ,

Grehe objokvats .

3.

Ti pa , gremnak ! ti se boj ,

Че se posmehujujew ;

Ako lubew nárah svoj ,

Milost zanevjujew .

Kmalu bow pred sôdbo stal ,

Bow spoznal resničo ;

Kam bow , reva , se podal

Pred ojstro pravijo ?

4.

Че se æalosten æeliš

Serqne mir prejete ,

Glej de zdej se spokoriš ,

Dokler dan ue svete .

Kadar pride tamna noq ;

Bow ȝaston se trudil ,

Vey se rewit' ne bo moq ,

Milost sa ȝamudil .

5.

Milostlev je nau Gospod ,

ȝbriue hudebije ,

Iuge grewnaka povsod ,

De mu greh izmije .

Mu odvarne wibe tud' ,

Ktere sa ȝaslukse ;

Jezus nega serqns trud

S' svfjo smartjo ȝdruks .

6.

Spreoberns nas , o Bog ,

Bomò spokorjene ,

Rewens iż tolk' nadlog ,

In oveselena .

Tekel pøtok bo solza ,

Serija kviuko htele ;

Parule sólze pred Boga ,

Serija mir prejèle .

IX. Pesem od terplena
Jesu sovaga.

I.

Daj mi, Jezus, de žalujem,
Smert, terplene objokujem,
Kar se, jagne, ti prestal,
Grehe zbrisal, milost dal.
Jezus, daj de tvøje rane
Nas presunejo kristjane;
Smert, terplene prebritko
Naj nam moç vse smerte bo.

2.

Nas odrewit' smert se zvofil,
Pred Ojetam trikrat molil;
Se krvave pot potil,
Keli terplena qisto spil.
Jezus, daj de i. t. d.

3.

Tolovaji te obdalæ,
Te zvezale in pelalæ;
Oklenilæ te roke,
Ktere njele svet deræc.
Jezus, daj i. t. d.

Snoga so te sodila,
Verižaj ga! hudo bne vpile;
Teple, bile, de se kri
Iz boležah ran igradi,
Jezus, daj i. t. d.

5.

Terne bode uelo tvome
Za velike grche mome;
Teba Jezus, kral sveta,
Se ve roko terst poda.
Jezus, daj i. t. d.

6.

Oh! na križe so te razpeli,
In na križe te we kleli;
Oh, za nas sa tolk' terpel,
In za nauve grche vmrpel.
Jezus, daj i. t. d.

7.

Nauve grche so te ʒdali,
Tebe, Jezus, ʒasramvali;
Za nauve grchi sa tépen bil,
In na križe kri prelil.
Jezus, daj i. t. d.

8.

Daj nam tebe le iskate,
Svoje grehe objokvate,
De se tvaja reuna kri
Nad kristjanem ne zgubi.
Jezus, daj i. t. d.

X. Od Kristusovaga
terplena.

I.

Lej, o greunek, grehe tvoji,
Prav premisle, kaj store;
Jezus ve britkoste svofi
Ves otosan molat gre.
Oh kak' milo on zdihuje,
Vida kaj mu bo terpet',
De prepaden omaguje,
Veq mu skorej ne ekivet'.

2.

Le posluwaj ga, ko mola:
Oye! kakor ti xeliu,
Umarjem po tvoji voli,
De sveta ne pogubiu.

To je Jezusa lubezen
Do pregrewnega sveta,
De ozdrave vso bolezem,
Se v' terplene, v' smart poda.

3.

Judje so ga zdej dobile
V' roke svofje in oblast;
Misle utesek, kaj so strile!
Oh velika je neqast!
K' stébru so ga pervezala,
Teple so ga do karvi,
Ino neso pred nehale,
De na trupla zdrav'ga ni.

4.

Kaj se zmislajo tirana!
Lejte krono mu splet;

Terne mu obliuje ran,

In prebada mu glavo.

Zdej zaqnejo poklevata,

Po kraljevo ga qaste;

V' svet obraz zaqno plavata;

Nauq greha to store.

5.

Jesus, o lepota včuna !
Kakšen je zdej tvoj obraz !
Grewna stvar sem in nesrečna ;
Ti pa tolk' terpiš za nas !
Jež u le jež sem sam karvična ,
Ker sem tolkokrat græwil ;
Ti nedolženš in pravična ,
Se se zame pokoril.

6.

Kaj se bode zdej zgodilo ?
Judje kriče pervačejo ;
Oh kak' Jesus gleda milo ,
Udje mu trepčejo .
Lej lubčnš preneznané !
Rad ga je na ramo vzäl ,
De oždrava naše rane ,
Je z' veseljem ga objel .

7.

Ker so ga tako pervački
Na Kalvarijo goro ,
So mu oblačilo slekle ,
In po kričegabrazno ;

Svete ude raztegnile,
De mu gremek, exile utej,
3' zebelmi na krije perbilis,
Kaj pregrcha stri, poglej!

8.

Prida ulovak, lej ga tukaj
Krijeanga Zveliqarja!
Pojde, in v' pregrchah ukaj,
Hoqeš we bol zkalit' ga?
Skale se dajo drobita,
Tudeoti se ginit' daj;
Ne prenchaj solz toqita,
Luba ga na vekomaj.

XI. Od Kristusovaga tar-
plena.

I.

O vil vsa, k' greste po pota,
Jezus s' krijea govoril,
O postojte men' nasprota,
In povzdignite oqi:

To so moje zdej cele,
De se vtipnate v' sarije,
Je bolejina kdej grotja tako,
Kakorune so moje,
K' jih za grche tvore,
Greunek, volno terpim,
Za-te vasim?

Jesus lubęzniva!

Ми smo 3ansykliva;

Lej sej spožnamo zdej døbro svøj grch.
Zdej møyno nad nim žalujemo,
K' tvøjí milostæ ždihujemo:
Vsmila se, vsmila se! Odrevenik!

S' paradiška smo bli djanč,
Pervz greh nas je prodal,
3' materjo na ptuje 3gnanč,
Kam be se bil ulověk djal?

Ti pa nau Gospod in Bog
Nas odrewit iz nadlog.

Le iž dobrote sę perwäl na svet;
Goreł od lubęzna,
De bę nam boležna.

Dobro oždravil bil,
Kočeli se pil,
Težkaga življenja,
Britkega terpljena;
Vendar pa z' greham ve žalimo te;
Zdej močno i. t. d.

3.

Po večerji se postavil
Svove smerte nam spomin,
Našem dušam jed pravil,
Lubežniva božji Sin,
Tri prejatle sabo vzel,
Trepetaš vs začel,

Oh, moja duša je žalostna vsa;
Tukej ostanite
In z' mnoj molite,
Milo učenjam djal,
Preu se podal.

Take so britkoste
За sveta slaboste;
Vendar pa z' greham ve žalimo te.
Zdej močno i. t. d.

Vendar pa mi 4. svetlosti vitez.

Оце, ако не могоуће,

Tolk' iерплена ми одвзет'

Туда син твој тега ноће,

Сеј сам сам парвел терпет'.

Мора се тедеј згодит',

Мора свет одреуен бит';

Мој та пернese здеј angel 'з nebес.

Smertne so teхave,

Kaplaџje kervave

Teb' po obraz' teko,

Grоза je to!

Naua hudobija

Te na tla побија,

Vendar па з' грехамо уе заламо те.

Здеј мојно и. т. д.

5.

Judeк, твој ученј nezveste

Tesovrazenjakam iзdal,

Kter je smel par teba jestе,

Te prodате не se bal.

Здеј so perstopile,

Vse na te planile,

Kakor volkovs, usmilenia ne,
Terdno te zvezale, заряд
K' Anažu pelale; заряд
Tožen volno terpiw, заряд
Ino molqiw. заряд
Krivelj priq najele, заряд
Deb' te križat' smele; заряд
Vander pa 3' graham ue žalomo te. заряд
Ždej moqno i. t. d.

6.

Ker Pilatuž vid' pravižo,
In spustite te želi; заряд
Judje delajo kravijo, заряд
T'ga ne storę, vse križi; заряд
Ježus naj življenie da, заряд
In Baraba naj ga jma,
Tak' so križale in gnale so hrup.
Ždej se bil zmesarjen, заряд
Tolkokrat udarjen заряд
Vidajo se kosti, заряд
3dravega ni. заряд
Oh, za nas uboge заряд
Te ne nač ko proge; заряд

Vender pa 3' grchiam we žalamo te.

3dej možno i. t. d.

7.

Krono so t' na glavo djalz,

Terst podala və roke;

V' plaju rdeč te žavijala,

Kakor krala te časte.

Tak pred ljudstvo bil pelan,

De b' se vstraw'lo tvorjih ran;

Judje pa vrijejo: križan naj bo!

Mora se žgodit,

Križan mora bit,

Ako nega sprostiš,

Službo žgubiš.

3dej te v' smart obsoda,

Tud nedolžen boda.

Le žavok grčha ti moraw umret'.

3dej možno i. t. d.

8.

3dej se bil stepen in ranen

3' grčunsk na križ razpet,

De ba člóvèk bil ohranen,

De ba bil odrewen svet.

Tega ne pozab' taqas,
Kedər prideš sodet nas
Zavolo grčiov, ketero stormo.
Oh, naj bojo zmita
Va kerče prelite,
Greunek prosmo 3daj,
Milost nam daj.
Serkno se nas lubil,
Paradič oblubil,
Če obžalujemo serkno svoj grči.
3dej močno nad nim žalujemo,
K' tvorje miloste 3dihujemo.
Vsmile se, vsmile se, Održenik!

XII. Jezus na križe.

I.

K' svetmu križu prstopite,
Jezus, Bog, na nem vasi;
In grenke solze toqite,
Ker za nas on tolk' tarpi.
Oh, prelubežnivo dete
Se postava med preklete,

Sebe v' spravo z' Bogam da!

Od pekla nas vse oteta

Hoće Jezus sam umreta!

Svetz, svetz, o presvets

Večna Bog!

2.

We na krięs ne požabe

Prōset' za sovraženske,

We səboj v' nebesa vabə

Tuda ŋlo razbojnike.

Temu, kter' ga zapaziće,

Le dobrote povraćuje.

O lubežne polna Bog!

Da zdravilo za boležen,

Za sovrautvo da lubežen.

Svetz i. t. d.

3.

Teče pølok mu kerwava

Iz obraža rok in nog,

Və težavah ʒdiha, pravə,

Vrije: O moj Bog! moj Bog

O zakaj žarišaš Sina,

Ker ga tare boleqina?

Ježus, kaj za nas terpiš!
Svetojo ææjo tolakite
Moraš kolq in jesehi pite.
Svete i. t. d.

4.

Oslaben od boleqine,
Æiv na pol je komej we,
Zdihne zdej iz globoqine:
Øqe, spolneno je vse!
Nagne glavo on, Bog vœqna,
De smo gremake mi srœqna,
Sklene — duwo ižroci.
Nam nebesa obdarecate,
Se on sam pusti zaklate.
Svete i. t. d.

5.

S' strawnem gromam vse nebesa
Vidit' nega smert dajo,
Skale poq'jo od potresa,
Svetlo solnje je temno,
Tude grøbe so odparte,
Trupla vstajajo od smerte,
In se perkazujejo.

Odrawene kakor reka,
Se iž tvójih ran ižteka.

Sveta i. t. d.

6.

Звирј, божја кри, о звирј,
Ин по мене ведно ли;
Мојо ревно душо спирај,
Моје грехе чисто зми.

Oh, naj kušnem rane tvōje,
Ker 'z nahi teče zdravje moje;
In tud tebe, o moj Bog!
Kjer se hotel križan bite,
Tam te hočem jež molite;
Sveti, sveti, o presveta!

spie Vēqna Bog!

XIII. Pesam o dsi rewnega te-
lesa (za velake petertek).

1.

Ježek, poj skrivnost qastito,
Hvala Ježusa telo;
Sveto rewno kri-prelito,
Kę je svet odkuplen æno;
Kęr je s' smartjo grozovito
Ježus rewil vso zemlo.

2.

Od Marije, qistę dviqe,
Nam je gręnem rojen bil;
Hödil, ožnanval resniqe,
Pot nebeuko je uqil;
Iz lubezne za ovqiqe
Chudno sebe sam daril.

3.

Zadna vęcer preqastite,
Predan ve terplene grę,
Vse zapowde dopolnite,
We 3' uqenja jagnę je;
Da se samga sebe vęita
Chudno iz lastne rokę.

4.

‘**3** kruha on, Meso Beseda,
Res meso 3’ besedo stri,
Ino vino kponj obeda
Spremeni ve svetojo kri;
Kar oko nad tem ne vgleda,
Ečiva vera to uqi.

5.

Zakrament nar več’ svetoste
Počastimo iz srca;
Vervajmo nove skrivnosti,
Stara wega ne vela.
Naj poquatkam v’ nih slabosti
Terdna vera vidit’ da.

6.

Bod’ Bogu Očetu hvala;
Tuda častimo Sinu,
Kter’ga kri nas je oprala;
Slavà Duhu svetemu:
Večna čast se bo dajala
Svet’mu trojnemu Bogu.

XIV. O qitovane Jezusovo.
(za velike petek).

O kaj sem ta sturil? zdej povej,
Predrago ludstvo moje!

Al' kolkokrat, o gremek, utej,
Sem malil serije tvore?

'3 Egipta sem tehe jest rewil,
De rew in tezay ne tarpiw,
Oh, kaj sem nad tabo pregrewil,
K' me vlezew, parbijau na krije?

O sveta, mogoune in vecune Bog!
Usmil'se, in rew'nas iz grehov nadlog.

2.

O kaj i. t. d.

V'Egipte sem parvorojene
Krotil, zavol tebe moril;
Zdej bijew in tepew ti mene,
De b'kri po nedolzeno prelij.

O sveta i. t. d.

3.

O kaj i. t. d.

Iz sužnosti sam te odpravil,
Sovražnška vtopil v' morje;
Ti mene se žoper postavil,
Sovražnškam žročil v' roke.

O svete i. t. d.

4.

O kaj i. t. d.

Odperl sam te mórje radeče,
Ža tebe postavil se v' bran;
Ti delaw men' rane boleče,
Nevsmilen odprew mojo stran.

O svete i. t. d.

5.

O kaj i. t. d.

S' stebram sam te svetil ognenem,
Po dnevu te skrival ž' maglo;
In ti me ž' jezikam strepenem
Pilatušu tožew krevu.

O svete i. t. d.

6.

O kaj i. t. d.

V' ružava dajal sam te mane,

Mərmral se, in dal sam mesa;

Ti dəlaw za hvalo men' rane,

Me tepew, pobijaw na tla.

O svete i. t. d.

7.

O kaj i. t. d.

S' stedenjam sam tebe napajal

Se vode se sladke napil;

In ti se men' jesli podajal,

Se z'ækilcem men' æcio gasil.

O svete i. t. d.

8.

O kaj i. t. d.

Lej, wtirdeset let sam te vodil,

Iz neba preskerbel jedi,

Pred tabo v' nevarnostih hoodil;

Za hvalo me krijeaw zdej ti.

O svete i. t. d.

9.

O kaj i. t. d.

Səm tepal ʒ' mogounostə perstam ,

Ves Kanaan gnal pred teboj ;

Ti tepew po glave me s'tarstam ,

Nevsmileno delaw ʒ' menoj .

O svēta i. t. d.

БРОВАРЬ 10.

O kaj i. t. d.

Köt nograd səm tebe ʒasadil ,

Te ɿedəl in kopal ʒvesto ,

Te s'terdno ograjo ʒagradil ;

Grenkoto mə vraqaw ʒato .

O svēta i. t. d.

11.

O kaj i. t. d.

Obdal səm te ʒ'velko lepoto ,

De krono kralevо imaw ;

Ti menə pa delaw sramoto ,

Mi ternevo krono - podaw .

O svēta i. t. d.

12.

O kaj i. t. d.

Povikual sem tebe na svets,

V' qaste imenitən æiviu;

Jež moram pa tolko terpəts,

Me vzdigneu, obesew na kriæ.

O svete i. t. d.

XV. Pesem od odrewna
sveta.

1.
Ježek poj sveto resniqo,

Svetmu kriku vçpno qast,

Ježus je pregnal kravijo,

Zmagal je pekla oblast,

Potolæil je pravijo,

Umorjen za greha slast.

2.

Adam Eva sta grewila

Zapelana od pekla;

Jih odrewit' je sklenila.

Milost vçpnega Boga,

De na les bo izmila

Greh nesreçnega lesa.

3.

Nam v' nebesa pomagat^a
Je bil ta sklep bøjji zbran;
Kter' je hotel zapelatz,
Je tud' sam bil zapelan;
Tam Bog hoqe zdravje dat^a,
Kjer nam je bil strup zavdan.

4.

Yas oblube se parbli^aea,
Dan rewenà zažori;
Iz nebес se Bog ponje^a,
Yista dviža ga rodi.
Oh! na straunem lęse kri^aea
V' našem mæse vmeret' želi.

5.

V' jašljenah, za nas srotinę,
Svet otrök jeqi parkrit,
Zraven matere dəvinę
Je v' pleni^ane Bog povit,
Oh, nedolženemu roqinę
Greh nau sils uklenit'.

6.

Mine trideseto leto,
Kmal živlene dokonča;
Nam dobit' nebo odvžeto,
Se v' těrplene sam poda;
Vždignen je na děblo světo
Za pregrche vs'ga sveta.

7.

Silna žeja ga pøepčka,
Terne bøedejo glavo,
Oh, iž serža se ižtečka
Světa rěwna kri z'vodo;
Světa in prequdná rěka,
Která pere vso zemlo.

8.

Kříž presvete, prejastlivé!
Lepwsga dřvesa ni;
Gojzd nobedan premenlivé
Ga ne zmore, ne rodi.
Les, žabliè prelubězniivé!
Večne Bog na vas vasi.

Урфогна се, дарво васоко,
Светам удам се удај;
Не газренай јих штоко,
Дебло омеџи се нај;
Ранена са дест' глобоко,
Нај добе роџитек 3дай.

IO.

Ти само са ле носило
Драга дар за грехе дан;
Из потопа са ревило,
Какор barka, свет концан;
Јагне па те је облило
С' кервјо из свогијих ран.

II.

Част ин хвала свет' Тројица;
Част Оцету стварњаку;
Хвала Сину на десници,
Језусу Звеличарју;
Светму Духу згол ресници,
Част нему нескупногу.

XVI. Pesem od s. križa.

1.

Kraljevo znamne, lej, stoji,
Svet križe nebčuka luq gori;
Na nem Živlene smrt sturi,
Živlene s' smertjo nam dobi.

2.

Za nas je od kervi neznan,
Odparta je negova stran;
Leje mu reuna kri iž ran,
De je bil greh sveta opran.

3.

Ždej je Žveliqar dokonjal,
Kar je že David prerokval,
In vsam narodam oznanyl:
De bo ž' lesa Bog kraleval.

4.

Prelepo in sveto dervo,
Redeče pisano s' kervjo!
Bilo se vredno ti samo
Nosite tak' sveto telo.

5.

Na tebe je pərbita b'la
Odkupuјena vsega sveta,
Pravilja stalenga Boga,
De je reuila rop pækla.

6.

Чeџen se ti, presvete krieč!
Edin nam upane deliu;
Le ti nam milost žadobiu;
Pregrche naue nam ižbriu'.

7.

Yast, hvala boda vekomej,
Nebeskemu Bogu vselej:
Presvete krieč nam vernam daj,
De pridemo v' nebeske raj.

XVII. Pesam par Ježusovem
grobe.

1.

Umrل je — oh ! umrl Praviqnə !

Na strawnem kriкe je terpel ;
Konqale so ga 3dej kraviqnə ,

Umrل je — oh ! za nas umrel !

2.

Tekave nawe je on nosil ,

Sveta pregrche nase vzel ;
Za nas , za gresnake we prosil ,

Ko je umiratę zaцel .

3.

Na tvojim hribę prenesreqnam ,

Kalvarja ! se je darval ;
Zatorej bode v'mire vеçnem

Negov spomin par nas ostal .

4.

Ko jagne , je bil on pohleven ,

Tud sojen ust we ne odpre ;

On kral nebęs , za nas tak'revən ,
Za nas terpi , za nas vmerjè .

5.

O Jezus, vsmile se, vsmile!
Odpuste grehe nam, in daj,
De svet ko bomo zapustile,
Gremo za t'boj v' nebevka raj.

6.

Vz grob je, in zdej počiva,
Tak stépen, boden, polen ran;
Lej kamen nega grrob pokriva,
S' quvaji gerdme je obdan.

7.

Hudobnem so ga persodila,
Med tolovaje je bil utet.
Narodje bojo ga molila,
Vastil bo nega grrob vas svet.

8.

O Jezus, drage nam mažila
Iz groba tvójiga dehte;
Vezemta tud' od nas darila,
Iz žalneshi serej, grenke solže.

9.

Naj nas, dodela nam, dodela,
Od grcha te solze pero,
De kdej po smarte vsa vesela
Se snidemo v' sveto nebó.

10.

Le pride cezme grob, trohnota,
Nau vel se tebe ne bojim;
Vesele se ma ne strahota,
Iz tebe k' Bogu pohatim.

11.

Sej tardno vem, de Bog strohnete
Odrzenika ne pusti; obuh
Vestal je on, sam Bog presvete,
Vestala homo tuda mi.

12.

Smert tvaja, Jezus, nam zivlene,
Tvoj kriec vesele vsam dajet;
Iz tvojga groba nam vstajene
Ve tardnam upane mysete.

XVIII. Pesem ob velikem
nophuz.

1.

Zveliqar gre iz groba,
Ob moq je smert, trohnooba;
Velikanophuno jagnje bil,
Je zame drago kri prelil.

Aleluja!

2.

Otet je cilovek, rawan,
Ve brezep satan trewan;
Smert nema svojga zela vey,
Odpert je grob, in kamem preq.
Aleluja!

3.

Odrewil je oqete,
Veliko qasa vjete;
Kastito jih peka sebo
V' zaperto z' gresham pred nebo.
Aleluja!

4.

O kak' se svetjo rane
Nevsmileno mu dane;
Vesele angelsko vsevi,
De smart je mertya nas uqi.

Aleluja!

5.

Je tardna naua včra,
Resniča jo podpera:
3veliqar je svoj grób prestal,
Tud nam bo vstat a 'z gróba dal.
Aleluja!

6.

Le kratka noq bo v' groba,
Ker angel kmal' zatroba;
Telo tud potlej popelá
3veliqar v' raj, in smart nehá.
Aleluja!

7.

Dopolnit naue vsele,
Perpravet nam vsele
Greš ti 3veliqar pred menoij.
Perwel bom, upam, tud za t'boj.
Aleluja.

8.

Čivlene ponovite,
Tako v' nebo daj prite,
Kjer per Očete ti sediu,
Od tam platiло vsem deliu.

Aleluja!

9.

Pred sədbo bom postavljen,
Po svatovsko napravlen,
S' krvjo bom jagneta opran,
Med tvøje svate svat odbran.
Aleluja!

10.

Aleluja! aleluja!
Aleluja! aleluja!
Po tvøje, Jezus, bratam brat,
Daj tudi nam od smerte vstat'
Aleluja!

XIX. Pesam.

Svetega Marka dan in ob
križevem par procesiji.

1.

Bog! kteř' grénske strahuješ,
In pravique ʒveseluješ,
V'nebě ti nad nam' živiuš,
Kugaš, tepeš in krotiuš.
Sliwa nas stvari uboge,
In odverne nam nadloge,
Ždrave, v' mirš nas ohran',
Daj nam kruha vsake dan.

2.

Vsake dan nas iž dobrote,
Preskerbiuš lahko srote;
Se mogožen Gospodar,
In skerbiuš za vsako stvar.
Sliwa nas i. t. d.

3.

Ti daješ stvarem živete;
De gré dax, in solnje svete;
De pole lepo ʒvatè,
Kito upane dajè.
Sliwa nas i. t. d.

4.

Че ~~se~~ivala res ukodlive,

Pridejo na vart na nive;

Твоя vola je tako,

Slušamo se ž' greham to.

Sliwa nas i. t. d.

5.

Че iz neba le desuje,

De nam živež potonuje;

Pride to iz tvojih rok,

Zavol spačenih otrok.

Sliwa nas i. t. d.

6.

Че poletja za vročino

Vzame toča vso polnino,

De želen'ga vidit' ni,

Smo pregrevala sami.

Sliwa nas i. t. d.

7.

Че germi, se kriješem bliska,

De se vsak ostrawen stiska,

Grewnak tvajo mož spozna,

V' svojih grehah trepeta.

Sliwa nas i. t. d.

8.

Svøjo moç pray pokazate,
Se hotel Egiptu data
Rodovitnost sedam let,
Ino sedam lakot spct.
Sliwe nas i. t. d.

9.

Izraelje se posvaril,
3' dolgo suwo jih udaril;
Ko je Ahab krok nih bil,
Dæe tri leta ne rosil.
Sliwe nas i. t. d.

10.

Je nebo zaperto bilo,
Pole ne dææja dobihlo;
Izrael je malikyal,
Ti pa, Bog, ga obiskal.
Sliwe nas i. t. d.

11.

Pa Elija se ohranil,
Чудно lakote ubranil,
K' je zatirala strawno
Nelo Judovsko zemlo.
Sliwe nas i. t. d.

12.

Кер се људство spreobерне,
Уже твое се одверне ;
Ко Elija прос' за не ,
Кмало дост' дежја добе .

Sliwa nas i. t. d.

13.

O Bog , туде нас се усмиш ,
Ка smo te точно јеалиш ;
Кадај бодеј тепел нас ,
Услиша прошне тиста час .

Sliwa nas i. t. d.

14.

Tебе , Бог , се бомо здаш ,
Своје поле обдевале ;
Ти одпра роко Господ ,
Ин доделе нам доброт .

Sliwa nas i. t. d.

XX. Pesam v'praznek Kristusovega odhoda v'nebo.

I.

Pražnek svet se dans obhaja,
Jezus gre v'svetó nebo,
Nam gre sam parpravlat kraja,
Kamor nas poklijal bo.
Kaj we delamo na sveta?
Glava je v' nebesa ula;
Le v'nebo nam je zelete,
Skorej večno vəivat' ga.

2.

Razodel je vse resnije,
Je odrewil njele svet,
Dal apostelnam ovqije,
In je bil v' nebesa vzet.
Bel oblak jim ga zakrije,
O! nq veq ga videt, ni!
Nih serije za nim upije,
Gledajo za nim ovi.

3.

Kakor blisk sta pərstopila,
Dva svetla moža pred nę,
Jih lepo ogovorila:
Kaj pa gledate možje?
Ježus, ka je uəl v' nebesa,
Bo pərwel spet sodna dan,
Sodit duše in telesa,
Vsam odločat vseh stan.

4.

Ti se Ježus uəl pred name,
Ino prideuš sodet nas;
Naj nas greshie to predramę,
De skarb'mo za tista čas.
Че не бомо прав зивеš,
Vekomej nam bo gorje;
Ježus, tukej nam dodelę,
De prelivamo solzę.

5.

Oh, nikar ne navezujmo,
Na posvätne prah sərža;
Stanovitno zapíciujmo,
Zaniçvane t'ga sveta.

Kar je tukej, sovražimo,

Svet apostel govori:

Kar je gora, le lubimo,

Kjer 3veliqar naš življi.

6.

Kristus mogel je terepete,

De je preročil v' svetojo uast;

Naj nam 3gled negov vsem svete,

De sovražmo vsako slast.

3gol vesela ne lubite,

Križ prenawate volno,

Za 3veliqarjem hodite,

To nas peče və nebo.

**XXI. Pesem za binkawne
praznake.**

I.

Prid' svete Duh, apostelnam dan,

Ker se bil danas va-ne poslan,

De uuda božje pravejo,

Sovraženekam se vstavijo;

Prid' svete Duh, te prosę kristjan.

2.

Prid' svete Duh, daj svøje dari,
 In jih med svøje verne razli,
 Resnijo de posluwajo
 In ne sladkost okuwajo
 Prid' svete Duh, razsvetla nas ti.

3.

Prid' svete Duh, omecə serjəs,
 Zažge v' kristjanah svete æleš,
 Lubit', kar je praviqnega,
 Se varvate kerviqnega;
 Prid' svete Duh, lubežne svete.

4.

Prid' svete Duh, podpiraj slabost,
 Poterda v' serjəh pravo svetost;
 Daj, de se ne spodtaknemo,
 Iz pota ne premaknemo,
 Prid' svete Duh, ti nawa krepkost.

5.

Prid' sveta Duh, ti zveste vodnik,
Vesele nauč, nauč pomognik,
O, voda nas do srečnosti,
Pripelj nas do srečnosti;
Prid' sveta Duh, ti nauč potrdnik.

XXII. Pesem za praznaki
s. Trojice.

Prerok je močno zdihval,
K' božji tron zagleda,
Se nesrečnega imenval,
De nega beseda
Ne vredna se sklenite
Med Serafinov um,
K' jih sliša sveto vpti:
Svet, svet, Bog vojsknež trum!

Mata nerkav tude nam.

Dans nebo odpira,

Kaj oko zagleda tam!

Če se gor' ozira.

Trepet' tadej sklenimo

Svoj glas med unah sum,

In sveto pojmo, vrimo:

Svet, svet Bog vojsknah trum!

3.

Danes velek praznek je,

God svete Trojice,

Svet se vs pred no maje,

Mi smo vsa srotice.

Pred tronam ne trepete

Zdej posenimo sum,

Zapojmo vsa gorec:

Svet, svet Bog vojsknah trum!

4.

Sto in utir in utirdeset

Tavsent mu jih poje,

Kter' premagala so svet,

Varval' dviutvo svofje.

Nih pesme ne moč pete,
Kot glas vodá je um,
Za nime pojmo svete:
Svet, svet Bog vojsknih trum!

5.

Svet, svet, svet Gospod in Bog,
Vs'gamogočne, včene!
To pojo po neb' okrog.
O kako smo srečne,
Če uast Bogu dajemo,
3' nime ženemo um,
Če stvaraku pojemo:
Svet, svet Bog vojsknih trum!

6.

Bojmo le Gospoda se,
Angel kliqe 'z neba,
Kter je vstvaril svet in vse,
Kar nam je potreba.
Le nemu prav služimo,
Ženimo svete um,
Ga z' angelja uastimo:
Svet, svet Bog vojsknih trum!

XXIII. Pesem svetega rewnega

Telesa dan.

1.

Pražnška svetega
Dans veselimo se,
Prav iz unetega
Sérlja naj hvála gre,
Staro preide naj,
Vse novo boda zdaj,
Misle, djane, vsak prenavljaj.

2.

Danés praznujemo
Zadne noči spomin,
Ker se spomnjujemo,
Kako je božji Sin
Svoje prejatle zbral,
Jagne jim jest dal,
Tak' zapoved Judov dostal.

3.

Velikonočno jed,
Zadnək dobivajo
Ravné telo prejet',
Jesta ga jím daje,
Pa razdeli se ne,
Vsak posebej nəlga prejme.

4.

Kader prejamejo
Slaba negov' telo,
Se ga navzamejo
Moč jím je prava to.
Kesih jim tud zgoči,
Da jim ga in veli:
Vsę ga pite, moja je kri.

5.

Tak' je postavljeno
Nega telo və dar,
Dušam prpravljeno ,
De ga zavživa stvar.
Mašnka to sture ,
De od nega žive ,
In ga vrednam vernam dele.

6.

3dej od nebəukəga
Kruha nau duh əsivi,
'3 kruha əlovcəukəga
Se nam prav Bog stori.
Чудє se, o kristjan,
Jesus je vsəm jed dan,
Bod' se revan in əpančvan.

7.

Danę te prossmo,
Trojna edina Bog!
V'serižni te nosəmo,
Varę nas vsəhi nadlog.
Hivę nas slabe 3daj,
K'tebe nam prite daj,
In te vəkivat' do vəkomaj.

XXIV. Pesem ob obletnici
čerkvenega posvečevana.

1.

Bog je duh, je brez telesa,
Ga povsod stvari uaste,
Polne so ga vse nebesa,
Polna zemla in morje;
Vendar se je ta kraj zvobil,
Deb' ga človek tugej molil;
Deb' ga tugej počastil,
In v' težavah moč dobil.

2.

Tugej zdej naš Bog prebiva,
In dobrote nam deli,
To nam priča vera živja,
Če ga tudi videt' ni.
Jedje so ga sicer uastila
In ve tempelns molile;
V' naših čerkvalih pa je res
Pravz, živz Bog 'z nebес.

3.

Tukej se Bog Sin daruje
За нesrečnega grēh sveta,
Vernam sebe dodeluje,
In živlene včuno da;
Se gode skrivnoste svete,
So nebesa razodete;
Hiša božja je ta kraj,
Vrata vs nebeskega raj.

4.

Hišo mojo vsa spomljite,
Govori nam sam Gospod,
Se pred mano poniknjite,
Ker sem tukej in povsod.
Tù pred nega pokleknimo,
In ponikno ga prosimo,
De nas tukej posveti,
Naše duše nam živi.

5.

Včunog Bog, vs tvorja hiše
Te časti in pros' kristjan,
Ti negove pravne vslisca,
De bo vselej tebe vdanc.

Ker se teb' pərporoquje,
Tvøjo hiwo obiskuje,
Naj bo, kader mine svet,
V' tvøjo vøqno hiwo vøst.

XXV. Vernash duw dan.

1.

Strauñe dan bo dan plaçila,
Zemla bo se v' prah. zdrobila,
Priça David in Sibila.

2.

Grøžen strah bo svet obdajal,
Keder bo sodnik perhajal,
K' øjstre sødbe ყløv'k. vestajal.

3.

Jela bo trobenta petz,
Mértvam po grobeh grametz,
K' sødbe pritz jim vøletez.

4.

Smert, natura bo starmela,
Keder bode stvar oø'vela,
K' bøžjimu sodniku h'tela.

5.

Bukve bodo pernesene,
Dela bodev bral storjene,
Dobre vse in nepoštene.

6.

Bo sodnik tadej se vsedil,
Vse, karkol je ułov'k naredil,
Teče svet bo tiskrat zvedil.

7.

Revež, kam se tem podate?
Kje parjatla tam iskata?
Komej dobrəm bo obstatə.

8.

Kral nezmerne visokostə,
Rewaš svøje brež vrednostə,
Rewa me va moj' slabostə.

9.

Spomnə se, o Jezus milə,
De so za-me te vmorila;
Prosam, tiste dan se vsmile.

10.

Truden hôtel se hodite,
За-me svøjo kri prelite;
Daj k' zveliqanu to bite.

11.

Daj te jmētē pomōčnika,
Svōjih duš održenika,
Preden vid'mo te sodnika.

12.

De səm kriv, to sam spričujem,
Sam pred sabo se sramujem,
Pa žanesz, Bog, ždihujem.

13.

Rane grčenje žaželil,
Tolovaja se žveselil,
Menš upaně dodecil.

14.

Nisem vreden odružana;
Vendar Bog pomilovan,
Vara v'fgen me jokana.

15.

Med ovje me den' ovčijo,
Reus žmed kožlov srotijo,
In pokličs na desnijo.

16.

Ko žavergene preklete,
Pahnil v'fgen bow ujete,
Dena me takrat med svete.

17.

Sliwaj prwoño , Bog , pohlévne ,
Duwo glej pobito , revno ,
Skarbę za-me stvar nevkrevno .

18.

Dan jokana , polen straha ,
Ko bo ɻłovək wal iż praha !

19.

Naj mu nega hudobije ,
Milost tvøja , Bog , omije .

20.

Daj jim , Jęzus , naš pastir ,
Večna rókoj ino mir .

Pesme na čast Matera bøžji
in drugem svetnikam.

I. Pesem za praznek oznanen
na Marije davile.

I.

Bod' Marija, ročejena!

Pravz angel k' na poslan,
Z milostjo se obdarjena,

Danec ta tvoj vel'ke dan.

Milost bøžja je zvolila

Tebe izmed vseh stvari,
Dvižo te je posvetila,

Med ženama take ni.

2.

Kaj se bow, Marija, bala?

Bog za tvovo čistost ve:
Sinka bodeš svetu dala,

Jezus bo negovo jmè.

Velik bo po njelem svete,

Bøžji Sin se bo jmenoval,
In po Davide očeta
Vekomej bo kralzval.

3.

Kak se to ȝgodite hoqe?

Mæ Marija govoriu, 301
Al' par Bog' je vse mogoqe,
Tud'qe dviqa bit' ȝeliu.

Lej Marija svfojo teto;

Dolgo usliwana ne b'la,

Le poglej Elizabeto;

V' staroste ȝdej sina jma.

4.

Sliwala je to povele,

Ostarmclo je serqe;

Al' sturit'ji je vesele,

Kar Gospod ji ȝapovc.

Lej, Gospodova sem dekla,

Kar ȝeliu, ȝgodi se naj,

Je dviqa qista rekla.

Angel se poverne v' raj.

5.

Lej, Dviqa je spoqela,

Ohranila dviwke svet;

Mater' bwoje qast prejela,

In osreqila ves svet.

Božje quda t'dej molimo,
Božjo skrito premodrost,
Nega milost zahvalimo,
Predobroto in svetost.

II. Pesem Marije devine.

1.

Večnega Gospod-Boga
Moja duha povikuje,
Vse veselje v' nem ima,
Ker me večno osrečuje,
V'revno deklo se ožre;
Blagorval bo njen svet me.

2.

Nega milost in svetost
Je veliko men' storila;
Vs'gamogojnost in modrost
Me je nižko počastila;
Nega milost vsa dobe,
Kterakol ga prav časte.

3.

Bog mogočno vse kroti,
Ktereko l napeli navdaja;
Jemle sedež jim uasti,
In pohlevne nam posaja.
V bogam da dobro od več;
Bogat mora prazen preč.

4.

Izraela je sprejel,
Kter'ga je neskončno lubil,
Spolnovate je začel,
Kar je nekdaj že oblubil;
De bo srečan ves, povsod,
Abraham in nega rod.

III. Pesem za praznack v' nebo
v zete Marije davilje.

1.

Verne vsa se dans v' nebo ožrite,
Ljetje uast davilje preqastite,
S' ktero jo Bog včuna poqasti:
Angeli nebčukę jo sprejmejo,
Jo zveliqano v' nebo nesejo,
Kjer Zveliqar nene sin življi.

2.

Kar we učovsk videl ne ž' ožesam,
In kar sliual ne nakol ž'užesam,
Kar mu ne perulo nakol v'serljec.
To je sveta matę zadobila,
V'tem se bo brez konča veselila,
Spolnene so tukej vse žele.

3.

Svetę se te krona, o davilja,
Ktero te daję nebes Trojilja,
Ražsvetluje tvoj uastit' obraz.
S' solnčnem oblaqlam se obdana,
Se nebes kralilja imenvana;
Boš učenena matę včuna uas.

4.

Angeliję qastę te in svetnike,
Vklanajo se materę velika,
Materę Zveliqarja svęta.
Ti pa le Gospoda povikujuješ,
In se srečna v' nem ražveseluješ,
Ker te tako qast nebeško da.

5.

Tuđe naša družba te prepeva,
Te qastite prav se perezadeva,
In te hvališ včdno z' vso mojjo.
Boda, o davičja, naša matę;
Ti nam moreš vselej pomagata;
Sprøss nam, de pridemo v' nebo.

**IV. Pesem za praznek rođstva
Marije davičje.**

I.

Glas iž sərja poženimo,
Mater božjo prav hvalit',
Vse ponizeno žapojimo,
Jo spodobno poqasit';

Ona je nebes kralinja

Ino nawa romočnija

Naj jo hvaljo vse stvari :

Bod' čežena, dviža ti !

2.

Perwla je, za nas rojena ,

Lepwat in osrečit svet ;

Kakor limbar žasajena ,

Lepwal jo je dviška rjet.

Je živela le v' samotę ,

Le v' poniknostę tihotę .

Naj jo hvaljo i. t. d.

3.

3' bøžeo milostjo navdana ,

Polna od Boga dobrot ,

Mata bøžja bila žbrana ,

In vesele nas sərot,

Jezusa nam je rodila ,

Nam Zveličarja zredila .

Naj jo hvaljo i. t. d.

4.

3dej je ona naša matə,
Ino Ježus sin je ne;
Nam žamore pomagatə,
Če pred sedeeč Sina grč;
Naše proune predan nosə,
In za nas nadložne pross.
Naj jo hvaljo i. t. d.

5.

Kakor je svetla daniča,
V' ne gorí tako svetost;
Je ostala vselej dviča,
V' ne se božja vid' modrost.
Kristjanje jo hvalimo,
Svojo mater počastimo.
Naj jo hvaljo i. t. d.

6.

O posluwač 3dej, Marija!
Mile proune nas otrok;
Nas žatira hudobija,
O posluwač ti naš jok:

Dej Boga za nas prosite;

Vselej te zel'mo uastite.

Naj jo hvaljo i. t. d.

V. Pesam od zlostne Matere
bozje.

I.

Zlostna je mat' stala,
Se pod križem mil' jokala,
Kjer je visel nena Sin.

V' zlost je srce vtopljen,
Vse pobito, prebodeno
Z' mečem srčnih boleqin.

2.

O, kaj zlostje prestata
Mogla je presveta mat',
Ktere Sin je rewil svet!
Zlostna stoji jokaje,
Zdiha, gleda trepetaje,
Kaj na Sin terpi razpet.

3.

Kdo b' ne jel solža točite,
Če Marijo vgleda bita
 Va britkoste, kot je ta?
Kdo va serejša ne žaluje,
Če to mater premišluje,
 Ker terpeša tolk' ima?

4.

Grčie ljudstva na-se vzete,
Vida Ježusa terpeša,
 Vdate vibam se volno.
Gleda svetjega Sina milo,
Kterga vse je zapustilo,
 Kader je nagnil glavo.

5.

Mate, vir ljubezne prave,
Daj me qutit' te težave,
 Daj solža me grenkehi dar.
Stors me serejše se vnete,
In za Kristusa gorete;
 De mu bom parjetna stvar.

6.

Sveta matę, to te prosam,
Rane Kristusa naj nosam;
Vtisnę ms jih ve sarię.
Naj te rane tvójga Sina,
Nawehi gréhov bolećina,
Tuda mene v'živo skle.

7.

Daj de s'tabo rad žalujeim,
Svóje gréhe objokujem,
Dokler tukej we živim;
Poleg krięcia de prebivam,
In s'teboj solzë prelivam,
S'ięslęga sarija želim.

8.

O davinę usah deviňa,
V'žaloste nam tovarwiňa,
Daj, de jokam se s'teboj.
Smierc de Kristusa ostane
Menę v'sarię, naj tud rane
Bojo vědno pred menoj.

9.

Naj se ran letah načamem,
In od kriča ves unamem,
Kristusu de bóm udan.
Dušo vneto in gorečo
Vara, mati, va nesrečo,
Keder pride sodna dan.

10.

Tvofjga Sina krič me hranc,
Ino smart negova branc,
Me pomoci in milost daj.
Ko bo smart telo zadela,
Daj, de bo takrat prejela.
Duša moja svete raj.

VI. Pesem o d^es. Meklave.

Svet^e 3gled se tukej vide,
3gled pobožnosti lepe;
Kristjan, le sémkej pride,
Lej, zares se reče sme:
O blagor je ovqīlam,
Ke je pastir nih bil;
O blagor tud srotiqlam,
Je rad jih podelil.

Svet Meklave se imenuje,
Bil je 3vest pastir ovqīn
Nəq in dan on za-ne quje,
Pase jih 3' jedjo resniq.
Potil se je in trudil,
Veselo storil to;
Nekol se ne 3amudil,
Pomagat' jih v' nebo.

3.

Jih nedolžne ohranite,
Kar žamore, hitro da;
Skerb jim duše odkupite,
Tud ne vareje žlata.
Sam trikrat iž dobrote
Devijam revnem trem
Skrivej pernese dote;
Ne kaže se ludem.

4.

Blagor teba, vsa ukofija!
Ta svetnik za te skrbi;
Le beži naj hudo bja,
On pastirje teb' uči:
Povsod jim ž' zgledam svete;
S' proumo jim moq dajè,
On varje uede vmræte,
V' nesreču jo otmè.

5.

Tukej, starus, se zgledujte,
O spožnajte jo dolžnost;
Tudi vi nad svojma ujte,
Näm in vam je to blagost.

Tud vi ste ukofje v' hiue ,

Jo varvat' vsakę pas ;

Sodnik , pastir nar viue ,

Ojstro bo sodil vas.

6.

Svetę ukof , ižgled svetostę ,

In kristjanam učenik !

Vę skuwnava in slabostę ,

Nam pred Bogam pomocyńik !

Ti pross vę nebesę

Usmilenga Boga ,

Na duwah in telesę

De moq potrebno da.

VII. Pesam od s. Utetana.

1.

Sveti Utetan, ti presrećuš!
Kdo bo vredno te častil?
Bog je tebe životil vescuš,
De se parva kri prelil.
Našo vero poterdite;
Umiraje svet učite,
De je Jezus bogačji Sin,
Kaj prestal se bolečin!

2.

Res težko se je bojavat
Pred sovražnikov vojsko;
Al' we več je premagvat
Svofje spačeno meso.
Pa svet Utetan se ubranat,
Bog mu sam stoji na stranat,
De se tud sveta ne bal;
Rajuša grenko smert prestal.

3.

Komej ȝvol'io ga levita
ȝavol sveteh døbrəh del;
Nę modrost negova skrita,
Je uqita ȝec ȝaqel.
ȝmed uqesnəh se ȝberejo,
ȝnim prepirat' se ȝaqnejo;
Pa mu kmalo vsak molci,
Bog iȝ nega govor.

4.

Jim oqita nih tərdøbo,
Nepoboluləvo sərije;
Nih ȝastarano hudøbo,
De bə jo spoznales ȝec.
Tərdovratnə, nehvalcənə!
Vse hudøbe ste delcənə;
Svøjih starawev pregrəh,
In kərvi prerokov vsch.

5.

Silno so se togotilə,
In pognalə velik hrup;
Vsə sərditə van planilə
In raȝlilə van svoj strup:

Prenj iž mesta ga pelale
In ga s' kamnem pobijale ;
Mirno vždigne on ovi ,
Duwo Kristusu ʒrovi.

6.

Vender preden da živlene ,
Kaj lubežna v' serže jma !
We poklekne , odružene
Pross za-ne iž seržá :
Bog , ne utej ve greh jím tega ,
Ker ne vidajo prav ʒlega ,
Kar storijo nad məno ;
Daj jím srečo , Bog , za to.

VIII. Pesem o d s. Jožefu.

I.

Lej svet'ga Jožefa, kristjan!

Spodob' se ga uastite;

Marii ženeti uist je dan,

Jo uisto ohranite.

Nad Ježusom ima oblast,

Zares prequdna taka uast!

Mo bokji vrah sme bite.

2.

Nekar se, Jožef, nač ne boj,

Ga angel opomnuje,

V' svetostě svoji terdno stoj,

Lej, Bog te osrečuje;

Le od Marije se ne loč',

Ker svetega Duha je moč,

Kar te od ne vračuje.

3.

Potrjen je Marijo vesel,

V' uboutvę je rodila;

Al' z' materjo je bil vesel,

Ker sta Boga povila;

Sovraženekam v' Egipt vbeži;
Zgubljen'ga v' tempske dobi:
Vse to mu Bog povila.

4.

Je s' sinam in devinjo bil
V' veselje in britkoste;
Le za-ne vselej se potil,
In živel je v' svetosta.
Tovarš je jima bil nadleg,
Zato ga tud ne loči Bog
Bit' zdej tovarš sladkoste.

5.

O svete Jezusov rednik!
Častmo te mi na svete:
Nam slabem boda pomognik,
Spršs' milost nam prejete;
Premagavate hudo zdej,
V' nekessa prite k' Bogu kdej,
Ja včuno v' nih živete.

IX. Pesam od s. Petra in Pavla.

1.

Pride vsa kęrčanska qeda,
Част apostolskam zapoj;
Dva pastirja, dva ižgleda
Imaju danas pred seboj.
Evangeljska učenika,
Svete cerkve dva stebra,
Dva častitljava svetnika,
За-te, qeda, skerbeta.

2.

Svete Peter, terdna skala,
Jagnjet in ovqinj pastir,
Cerkav bo na tebe stala,
In vœivala vœune mir.
De je grechia noq pregnana,
Ti nam svetew svetla luq;
Vsa oblast je tebe dana,
Dan od vrat nebeskoh kluq.

3.

Greškov žvezde nam razklenę,
In razklenil jih bo Bog.
Prös' de bomo žveselenę,
Rewenę od vseli nadlog;
De žatare Bog ludobo,
In oberne v' nas oko,
De spožnamo nežvestobo,
In se jokamo nad no.

4.

Sveti Pavel, vseli narodov
Učenik od Bóga žbran,
Žvest ožnanenavny Gospodov,
Čiv in v' smerte nemu vdan.
Milost bøžja te je vnela,
Bil se jagne iž volká;
In lubeczen je gorela,
Kakor źogen iž serná.

5.

Spröss, ker se nas žasajal,
De bo Bog nam rast dajal,
Meržle, sertija nam otajal,
In lubeczen v' nas žazgal.

Sprose nam zvesto lubezen,
De ne smert, ne britke uas,
Ne tarplene, ne bolczen
Od Boga ne loys nas.

X. Pesam od s. Jernja.

I.

Zvonovs dans lepo pojo,
Svet praznek se obhaja;
Ve lepo cerkev pertevo
Pobozne vsega kraja.
Sklinjuje praznek vse ludi,
Vse, mlaude ino stare;
Ker se svet Jernej dans uasti,
Svetnik in varh te fare.

2.

Svetnika tega pouastit
Vesele pertejimo,
V negove proume se zrocit
Se dans perzadenimo.

Svet Jérnej! ljudstva te časte,
Varhi Ježusove čede;
Časte te in srečno žele
Posnemati tvofje zglede.

3.

Zveličar sam je tebe zbral
Apostolska resnijje,
Oblast nebesko te je dal
Zveličate ovčije.
Kdor tebe sliša, srčen je;
Nauke sliša božje;
Beseda božja nam daje,
Premagat' grči, orbožje.

4.

Tud spolnil se, kar se učil,
Ne maral za protene;
Za Ježusa se kri prelil,
Za vero dal živlene.
O prosę, de naj Bog nam da
Vsəm moj sveto živete,
Premagavate moj sveta,
Za vero tud' terpete.

5.

Za Jezusam se ušel v'nebo,
Per Boga zdej prebivav;
Vojskval se se na svet'serqno,
Zato vesele vseivav.

O prses ti Boga za nas,
Deb' se zvesto vojskvala,
In kedar pride zadna qas,
Na desna božji stale.

6.

O svets Jernej, tak svetnik!
Pred Bogom se v'nebesah,
Nam bode varh in pomočnik,
Na dušah in telesah.

Po tvorjih proučnih Bog nam daj
Hivete, vmrte srqno,
De pridemo v'nebevke raj,
Vesele vseivat vseqno.

XI. Pesam od angelja
varha.

Angel bøžji, ker me vodeš,
De se sam ne pogubim,
Ker zvesto pred mano hodeš,
Tebə se pərporočim.
Tebe mə je Bog odloqil,
Məjo duwo tebə zroqil.
Angel varh, pərjatel moj,
Vselej mə na stranə stoj.

2.

O pərjatel moj nebeške,
Od Boga moj varh poslan,
De v' slabostə svɔj' qloveške
Nesam v' grèhe žapeljan.
Ti prežena vse zmotnave
In sevražnzkov skuunave.
Angel varh i. t. d.

3.

Че опеша моја душа,
In зе гариена медли,
Че јо дух соврашено скуша,
In ји вечно смрт зели;
Ti takrat duha прежене,
De ne укодје вечно мене.
Angel varh i. t. d.

4.

Уз ме Бога любите.
Kakor Јесус запове,
Нега воло прав сполните
Nemu vdate vse сарње;
De se ведно посвећујем
Ведно к' Богу парблијујем.
Angel varh i. t. d.

XII. Pesem od vseh
svetnikov.

I.

Odklenite se nebesa,
In odkri se svete raj;
Kjer nam je po smart' telesa
Vsem perpravlen srečna kraj.
Bratje, uast nam pokazite,
Ktero ste dosegla tam;
Slabem nam zele užgite
Hrepencate prite k' vam.

2.

Spolnene so vase zele,
Poveljal vas je Bog,
Vejno vivate vesele,
Rewena iz vseh nadlog.
Préwlo je, kar je tezilo,
Zginelo, karkol boli;
Vse se vam je ponovilo,
Boja z' greham naq veq ni.

3.

Mraža ne več, ne vročine,
Ne žarplena, ne britkost,
Smrť ne ne bolečine;
Le vesele in sladkost.

Tamkej vam je sam Bog včas
Zbrisal od oči solzec;
Opravičen ste srečnem,
Vsę kristjanje vas časte.

4.

Kviško sərija povzdiguјmo;
Gora smo we le doma;
Vse posvetno započujmo,
Kar nas loqe od Boga.
Prite skoraj med svetnike,
Perga naša skerb' naj bo;
Ne je sreče tak' velike,
Če dosežemo letó.

5.

Pa slabost nas premaguje,

Nauš sovražnik je močan;

Če nas Bog ne uterjuje,

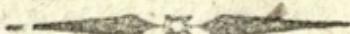
Nas premaga grči strawan.

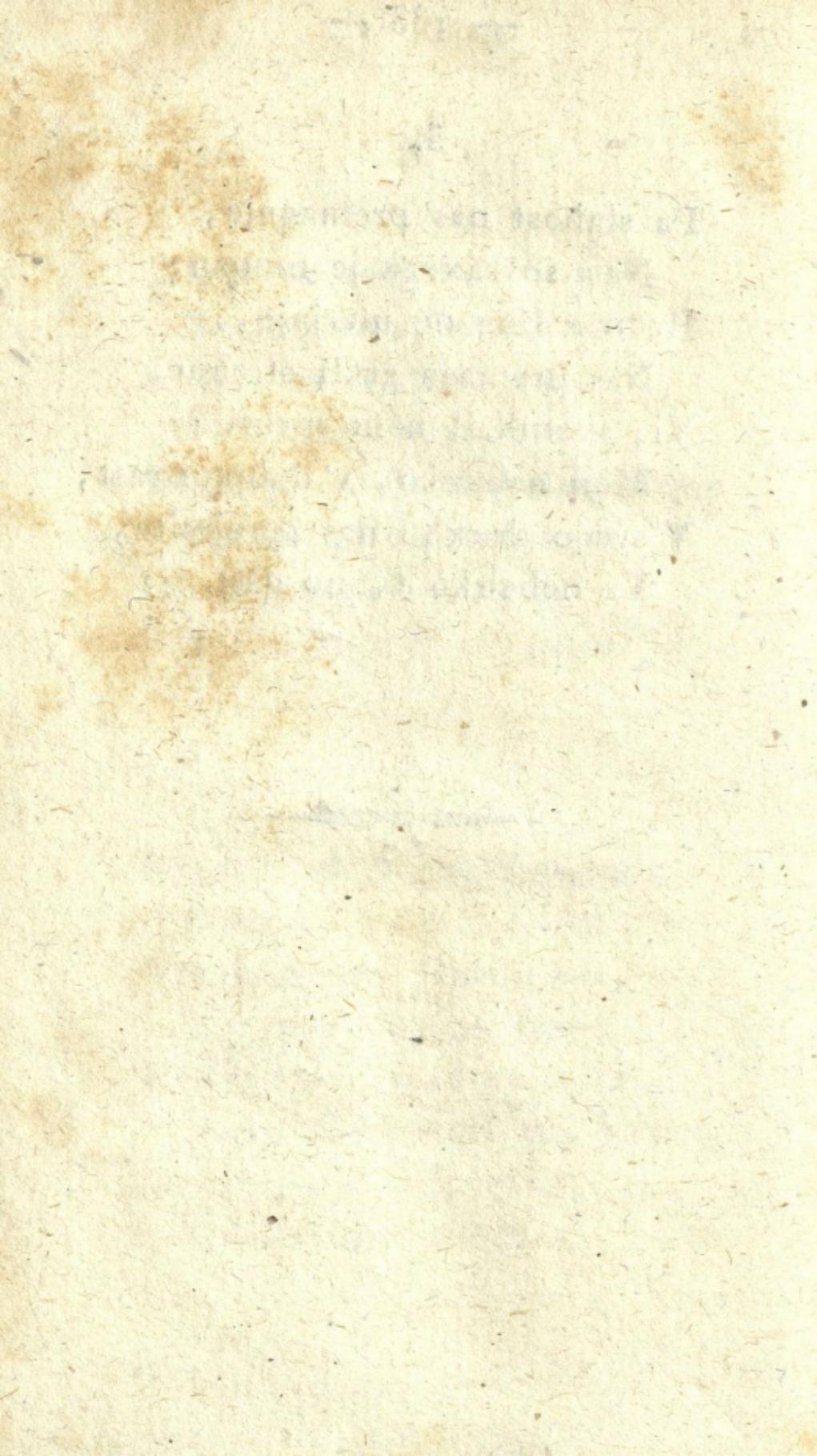
Vi, svetnike, nam sprosite

Moč nebesko, v' dobrem rast,

V' svetojo družbo nas sprejmite,

V'e nebesko včelo čast.

K A Z A L O.

Pesme ob sploh parlozeno- stah.

	Stran
I. Jutrena pesam	3
II. Večerna pesam	5
III. Objętawna pesam	6
IV. Zahvalna pesam	8
V. Pesam per s. mawę	11
 Glòria	 12
 Evangeli	 12
 Vera	 13
 Darovane	 14
 Sanktus	 15
 Po povzdigavanju	 16
 Med s. Obhajilam	 17
 Per konač mawę	 18

Stran

VI. Pesam pred pridago	18
VII. Pesam od pokore	21
VIII. Pesam od s. Obhajila	24
IX. Vera , upane in ljubezen	27
X. Pesam pred s. reuñam telesam.	30
XI. Pesam par zegna (par pravem).	31
(par drugam)	32

Pesme ob godovih med
letam.

I. Adventna pesam	32
II. Pesam za svetega večer	35
III. Božična pesam	37
IV. Pesam za novega leta dan	40
V. Pesam v praznek razglašena Jezusa Kristusa	42
VI. Pesam od presvetega imena Jezusa	44

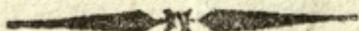
VII. Pesem za svetopisca praznik.	46
VIII. Pesem za pepelnico	48
IX. Pesem od terplena Jezusovga.	51
X. Od Kristusovga terplena.	53
XI. Od Kristusovga terplena . . .	56
XII. Jezus na krize	62
XIII. Pesem od s. rewnega te- lesa (za vcelake petertek). . .	66
XIV. Oquitovane Jezusovo (za ve- laka petek).	68
XV. Pesem od odrzvena sveta . .	72
XVI. Pesem od s. krisea	76
XVII. Pesem par Jezusovem groba.	78
XVIII. Pesem ob velika nove . .	81
XIX. Pesem svetega Marka dan in ob krizevem par pro- cesji	84
XX. Pesem v' praznek Kristuso- vega odhoda v' nebo . . .	88

XXI. Pesem za binkavtne praz-	
nake	90
XXII. Pesem za praznek s. Troji-	
je	92
XXIII. Pesem svetega ravnaga	
Telesa dan	95
XXIV. Pesem ob obletnici tverk-	
vencega posvecevana	98
XXV. Vernali duš dan	100

Pesma na čast Matera božji
in drugam svetnikam.

I. Pesem za praznek oznanjenja	
Marije deviže	104
II. Pesem Marije deviže	106
III. Pesem za praznek v' nebo	
vzete Marije deviže	108
IV. Pesem za praznek rojstva	
Marije deviže	109

V. Pesem od žalostne Matere božje	112
VI. Pesem od sv. Maklavka . . .	116
VII. Pesem od sv. Štefana . . .	119
VIII. Pesem od sv. Jozefa . . .	122
IX. Pesem od sv. Petra in Pavla .	124
X. Pesem od sv. Jerneja	126
XI. Pesem od angeliga varha . .	129
XII. Pesem od vseh svetnikov . .	131

1825

V. Lesson of the Sabbath.

VI. Lesson of the Sabbath.

VII. Lesson of the Sabbath.

VIII. Lesson of the Sabbath.

IX. Lesson of the Sabbath.

X. Lesson of the Sabbath.

XI. Lesson of the Sabbath.

XII. Lesson of the Sabbath.

XIII. Lesson of the Sabbath.

XIV. Lesson of the Sabbath.

XV. Lesson of the Sabbath.

XVI. Lesson of the Sabbath.

XVII. Lesson of the Sabbath.

XVIII. Lesson of the Sabbath.

XIX. Lesson of the Sabbath.

XX. Lesson of the Sabbath.

XXI. Lesson of the Sabbath.

